

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **M. S.**, bývajúceho v O., Česká republika, zastúpeného JUDr. H. S., usadenou euroadvokátkou so sídlom v M., proti žalovaným **1/ A. R.**, bývajúcemu v H., **2/ H. R.**, bývajúcej v H., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde v Dolnom Kubíne pod sp. zn. NO 5 C 343/2001, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 1. februára 2007 sp. zn. 5 Co 83/2006

t a k t o :

Odmíeta dovolanie.

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu v Dolnom Kubíne z 13.12.2005 č.k. NO 5 C 343/2001-208, ktorým bola žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zamietnutá s odôvodnením, že žalobca neoznačil úplný okruh účastníkov konania, ktorý je daný hmotným právom titulom nerozlučného spoločenstva v zmysle § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 460 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca bol zároveň zaviazaný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania v sume 6 381 Sk do 3 dní na účet právnej zástupkyne žalovaných.

Žalobca podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. d/ O.s.p. a § 238 ods. 2 O.s.p. s odôvodnením, že v tej istej veci sa už prv rozhodlo a to Okresným súdom v Havlíčkovom Brode pod č.k. D 581/92-43 ohľadne dedičského pojednávania zo dňa 5.2.1993. Vtedy dedil zo závetu

všetok majetok po zomretej matke a to, že časť tohto majetku nebola prejednaná v dedičskom konaní zavinielo štátne notárstvo pri Okresnom súde v Dolnom Kubíne. Súdy prvého a druhého stupňa ignorovali a celkom sa odchýlili od právneho názoru, to znamená ignorovali všetky zákony na ktoré poukazoval a ktorým prevod nehnuteľnosti celkom podlieha. Namietal taktiež nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Navrhol preto zrušiť rozsudok Okresného súdu v Námestove v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline ako aj Notársku zápisnicu z 9.5.1995 N 227/94, Nz 188/95.

Vyjadrenie k podanému dovolaniu zo strany žalovaných účastníkov nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo

závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pre súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod o prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O.s.p.).

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že konanie netrpí zmätočnosťou v zmysle ustanovenia § 237 písm. d/ O.s.p. tak, ako to namieta žalobca, keď z podanej žaloby žalobcom ako aj dovolacích námietok je zrejmé, že žalobca dedil na základe závetu po svojej matke neb. T. S., pričom konanie sa uskutočnilo pod č. D 581/92 na Okresnom súde v Havlíčkovom Brode, pričom v tomto konaní uplatňuje nárok na určenie vlastníckeho práva k ďalším nehnuteľnostiam, ktoré neboli v tomto závete uvedené a na základe osvedčenia patria žalovaným 1/, 2/.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcovi nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľa.

V dovolacom konaní žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im ale napriek tomu náhradu trov konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní im žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: